

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΕΙΘΑΡΧΙΑ

ANTIF
SOUTH ★

αλλοπρόσαλλες γνώμες

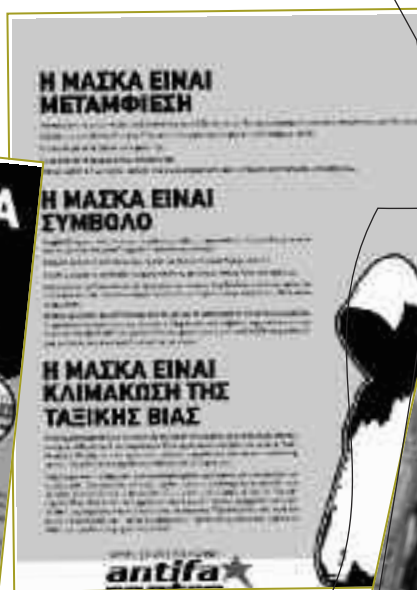
ανασαίνουν στα καφάο

και τους τοίχους της πόλης!

Τι νόημα έχει να κολλάς χαρτάκια στα καφάο; Έχει ουσία να βάψεις δυο φράσεις στις μάντρες των σπιτιών και στους τοίχους των δημόσιων κτιρίων; Και, τελικά, αυτά δεν τα κάνουν οι χούλιγκαν; Τέτοια ερωτήματα μας έχουν τεθεί αμέτρητες φορές στο παρελθόν. Κι όμως εμείς επιμένουμε να τ' αγνοούμε και ν' αρπάζουμε απ' τα μαλλιά κάθε ευκαιρία για δημόσιο λόγο. Ενδεχομένως να ήταν γιατί αισθανόμαστε αντιστασιακά τώρα ότι αυτό το πράγμα που λένε «πλουραλισμός» δεν είναι παρά άνευ σημασίας γνώμες έτοιμες να συνταχθούν με την κρατική όποτε κριθεί απαραίτητο· ότι αυτό το πράγμα που το λένε «μήντια» δεν είναι παρά σωρός από ακατανόητες πληροφορίες που αν τις βάλεις όλες μαζί στο τέλος καταλήγεις με το μυαλό σακατεμένο να αναμένεις κρατικές οδηγίες· ότι αυτό το πράγμα που το λένε

«ελευθερία του λόγου» παύει να είναι αυτονόητο όταν έχεις κάτι πραγματικά διαφορετικό να πεις, δηλαδή την στιγμή που θα έπρεπε να μετράει περισσότερο. Οπότε επιμένουμε να δίνουμε έμφαση στις συλλογικές γνώμες και στην κυκλοφορία τους, ακόμη και με τους πιο ταπεινούς κι υπόγειους τρόπους. Ήταν μια επιλογή βασισμένη στην καθημερινή μας εμπειρία απ' τα πάρκα και τις πλατείες της πόλης, στις γλώσσες και τους κώδικες επικοινωνίας που αναπτύσσονται εκεί. Και μας έχει βγάλει ασπροπρόσωπους. Στους καιρούς που όλες οι γνώμες έχουν γίνει μία και μοναδική, τα αυτοκόλλητα και τα σπρέι έχουν αποδειχθεί ανεκτίμητος σύμμαχος για τους αντιφασιστικούς πυρήνες της Αθήνας κι όποιον άλλον αρνείται να παραδώσει το μυαλό του στο μπλέντερ. Κι έτσι ελπίζουμε να μείνει!

Αφίσες- έντυπα που κυκλοφόρησαν σε χιλιάδες αντίτυπα στις γειτονίες της Αθήνας (Οκτώβριος 2020)

...αλλοπρόσαλλες, γιατί οι άδδες γνιόμες έχουν γίνει μια!

Η μάσκα και η «υγεία» ως πειθάρχηση και ταξική βία, η λογοκρισία ως fake news, ο ταξικός πόλεμος ως «μέτρα ενάντια στην πανδημία». Τα «απαγορευμένα» ζητήματα δεν θα τα παρατήσουμε εύκολα. Τις αφίσες, τα έντυπα και τις διαδηλώσεις σε γειτονίες επίσης. Όπως λέγαμε, η συλλογική εργασία συντρόφων και συντροφισσών που αποτυπώνεται σε λόγια στο χαρτί και οργανωμένη παρουσία σε γειτονίες είναι ανεκτίμητα ανταποδοτικά. Χάρη σε αυτή τη συλλογική εργασία είναι που τοίχο τον τοίχο και γειτονιά τη γειτονιά ανακαλύπτουμε έναν υπόγειο κόσμο που αρνείται να παραδώσει τα μυαλά του στους «ειδικούς» και ασφυκτιά. Γιαγιάδες που δεν θέλουν άλλο

σώσιμο. Άνεργες μανάδες που δεν ψήνονται με την απόλυση «λόγω κορωνοϊού». Μαθητές που έχουν σοβαρότερα ζητήματα από το πόσο καθηγητές πρέπει να προσληφθούν στα σχολεία. Και βέβαια, οι τόσο και τόσο άλλοι που έχουμε πεταχτεί στα σκοινιά – πώς το είπαμε πάλι;- «λόγω κορωνοϊού».

Ο υπόγειος κόσμος μας ακούει για «περισσότερα τεστ» και φεύγει τρέχοντας. Ακούει για «μέτρα προστασίας» και χλευάζει. Ακούει για «δημόσια υγεία» και γυρίζει την πλάτη. Γι' αυτό ακριβώς συνεχίζουμε και επιμένουμε με τα «απαγορευμένα» ζητήματα. Που δεν είναι άλλα, από τα ταξικά ζητήματα.

Διαδήλωση στόμα με στόμα από τους autonome antifa στον Βύρωνα (Οκτώβριος 2020)

